

Siddepladser i de forskellige Forretninger. Hvilket Arkiv vil man ikke en Gang med Tiden faa, naar alle Reglerne om, hvorledes vi skal forholde os i vort daglige Liv og Færden — hvis man da vil lovgive paa dette Omraade —, samles sammen!

Som det vil forstås af disse Udtalelser, er jeg ikke nogen Ven af de nye Bestemmelser i Lovforslaget. Paa den anden Side skal jeg indrømme, at de Forhold, her er Tale om, har jeg ikke et saa nøje Kendskab til, saa jeg skal være villig til — f. Eks. i det kommende Udvalg — at drøfte disse Spørgsmaal; det kan jo tænkes, at jeg paa enkelte Punkter ser noget forkert paa Forholdene. Jeg vilde langt hellere gaa med til en Lukning Kl. 7, hvorved man vilde skabe Betingelser for, at Personalet kunde faa en længere Hviletid. De indre Forhold skal man derimod efter min Mening helst lade ligge. Jeg har stor Sympati for de Mennesker, der beskæftiges i Butikker og Lagere, og mener, at saavel Ledere som Medhjælpere har Krav paa en Hensyntagen fra vor Side, særlig i den Udstrækning, hvori de selv ønsker det. Men efter min Opfattelse gaar deres Krav ikke saa vidt som det foreliggende Lovforslag. Jeg har i hvert Fald ikke faaet Indtryk af, at man rettede sine Krav længere end til en Forandring af Lukketiden fra Kl. 8 til Kl. 7 og en Indskrænkning af Arbejdstiden om Aftenen fra Kl. 11 til Kl. 10. Om dette skal ske ved Fastsættelse i Lov eller ved kommunale Vedtægter, der stadfæstes af Indenrigsministeren, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om. Noget kunde tyde paa, at det bedste vilde være at fastsætte Regelen i Loven. Allerede i § 1 findes en Bestemmelse, hvorefter en Landkommune kan tvinges til at sætte Lukningen til Kl. 7, naar den Bykommune, hvori den strækker sig ind, ved Vedtægt har bestemt, at der skal lukkes paa dette Tidspunkt. Det kunde derfor være Overvejelse værd, om man ikke, hvis man skal gaa til Lukning Kl. 7, skulde fastsætte den i selve Loven.

Paa nærværende Tidspunkt finder jeg ikke Anledning til at anbefale nogen Udvidelse af den gamle Lov, men jeg skal være villig til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i den Udstrækning, jeg her har antydnet, og skal derfor paa Partifællers og egne Vegne anbefale det til velvillig videre Behandling.

**C. C. Andersen:** Det er ikke længe siden, vi havde denne Sag til Behandling her i Tinget, og jeg kan derfor i det væsent-

lige indskrænke mig til at fremsætte nogle Bemærkninger om de nye Bestemmelser, som findes optaget i det foreliggende Lovforslag.

Da Lovforslaget var til Behandling i foregaaende Samling, udtalte jeg min Tvivl om, hvorvidt Folketinget havde fundet det rette ved at udelade Bestemmelsen i § 1 om Frisørvirksomheder. Det glæder mig nu at se, at den høje Regering igen har optaget denne Bestemmelse i Lovforslaget. Jeg føler mig forvisset om, at dette vil vække megen Tilfredshed blandt de i denne Sag interesserede Parter.

De nye Bestemmelser, som findes i §§ 5, 6, og 8, kan jeg give min Tilslutning. Disse Bestemmelser gaar jo væsentlig ud paa at indføre visse Forbedringer i Handelsmedhjælpernes Arbejdsforhold. Det er ikke vidtgaaende Krav, der stilles; tværtimod maa man sige, at en Bestemmelse som den i § 5 om en samlet Hviletid paa 10 Timer er et Krav, der maa betegnes som yderst beskedent; og det samme gælder i øvrigt ogsaa det Krav om Søndagsfrihed, som stilles i § 6. Men jeg skal erkende, at de Arbejdsforhold, som finder Sted i adskillige Forretninger, er saadanne, at en Vedtagelse af disse Bestemmelser alligevel betyder en ret væsentlig Forbedring af de Vilkaar, hvorunder mange af disse Handelsmedhjælpere virker og lever, saa jeg vil til Trods for, at Bestemmelsen i og for sig er yderst beskedent, anbefale dens Gennemførelse. Dog er jeg noget i Tvivl, hvorfor der er sat et Skel med Hensyn til den samlede Hviletid for det Personales Vedkommende, som arbejder enkeltvis i en Forretning, og for det Personales Vedkommende, hvor flere Medhjælpere arbejder i en Forretning. Thi jeg kan ikke se rettere, end at i de fleste Tilfælde vil den Person, der arbejder som enkelt Medhjælper i en Forretning, sikkert være udsat for større Overanstrengelse i sin Tjeneste end Personalet i de Forretninger, hvor flere Medhjælpere har deres Virksomhed. Jeg kunde derfor ønske, at den samlede Hviletid, som er sat til henholdsvis 10 og 11 Timer, blev sat til 11 Timer for dem alle.

Bestemmelsen i § 8 om Siddepladser for Butikspersonalet har vi jo tidligere, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) alt har berørt, her i Tinget haft Lejlighed til at forhandle om. Som berørt vedtog Folketinget i Samlingen 1907—08 under Lukkelovens Behandling denne Bestemmelse, og det var kun med et yderst knebent Flertal, at den blev stemt ud her i Landstinget. Nu vil jeg haabe, at det